

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá vlivem periferní vestibulární poruchy a rychlosti chůze na schopnost udržení přímého směru chůze. Výzkumu se zúčastnilo 19 pacientů s chronickou periferní vestibulární lézí a 20 zdravých jedinců v kontrolní skupině. Měřena byla odchylka od přímé dráhy při chůzi na 10 metrů s vyloučením zrakové kontroly při třech rychlostech chůze: pomalá, preferovaná a rychlá. Dále byla vyšetřena tandemová chůze s otevřenými i zavřenými očima. Mezi skupinou pacientů a kontrolní skupinou nebyl při žádné rychlosti zaznamenán statisticky významný rozdíl v odchylce od přímého směru. V obou skupinách byla ve vychýlení statisticky významná odchylka mezi rychlostmi, konkrétně mezi pomalou a preferovanou, a pomalou a rychlou chůzí. V tandemové chůzi byl mezi skupinou pacientů a kontrolní skupinou statisticky významný rozdíl v počtu kroků při chůzi bez vizuální kontroly. V práci byl prokázán vliv rychlosti na velikost odchylky od přímého směru při chůzi bez zrakové kontroly. Pomalá chůze s vyloučením zraku neprokázala rozdíl u vestibulárně kompenzovaných pacientů a zdravých jedinců. V tandemové chůzi je rozdíl znatelný, nicméně při individuálním testování je třeba k výsledkům přistupovat obezřetně a při hodnocení vestibulárního systému znát stav ostatních sensorických systémů.